

درخشانترین ستاره دنباله دار تاریخ در راه زمین

یک ستاره دنباله دار تازه کشف شده درحالی که به بیرون از ابر اورت زبانه می کشد به نظر می رسد مسیری را در پیش گرفته تا یکی از چشم نوازترین رویدادهای آسمانی در تاریخ ما رقم بخورد و به زمین نزدیک شود.

یک ستاره دنباله دار تازه کشف شده درحالی که به بیرون از ابر اورت زبانه می کشد به نظر می رسد مسیری را در پیش گرفته تا یکی از چشم نوازترین رویدادهای آسمانی در تاریخ ما رقم بخورد و به زمین نزدیک شود. به گزارش خبرگزاری مهر، گذر ستاره دنباله دار که C/2012 S1 یا (ISON) نام گرفته از آن جهت ویژه است که ستاره شناسان پیش بینی می کنند که این ستاره دنباله دار در نزدیکترین نقطه خود با خورشید از 1.8 کیلومتری خورشید عبور می کند. این نزدیکی به خورشید موجب می شود که مقدار قابل توجهی از یخ این ستاره دنباله دار آب شود، گاز و غبار آزاد شده و به دنباله چشم نواز این ستاره بیافزاید.

پس از حلقه زدن به دور خورشید و شکل گیری دنباله، این ستاره دنباله دار از فاصله نسبتاً نزدیکی به زمین عبور می کند، البته این فاصله آنقدرها هم نزدیک نیست که نگرانی ایجاد کند اما فاصله آن به قدری نزدیک است که می تواند یک منظره تماشایی رقم بزند.

رصدگران آسمان در نیم کره شمالی بهترین چشم انداز را برای مشاهده این ستاره دنباله دار دارند. رشد انفجاری این ستاره های دنباله دار در هفته های نزدیک به کریسمس 2013 صورت می گیرد و این ستاره دنباله دار به روشنی قرص کامل ماه می شود.

البته ستاره های دنباله دار همواره عادت دارند که برخلاف انتظارات عمل کنند، در نتیجه ممکن است این ستاره هنگام رسیدن به نزدیک ترین نقطه خود به خورشید کاملاً از بین برود و یا اینکه دنباله آن چندان رشد نکند.

اما این احتمالات اشتیاق ستاره شناسان را برای مشاهده آن از بین نخواهد برد، در حال حاضر نیز عده ای از فعالان این عرصه این رویداد را یک بار در تاریخ یک تمدن نامگذاری کرده اند.

جان ای. بورتل کارشناس ستاره های دنباله دار ستاره دنباله دار ISON را با ستاره دنباله دار بزرگ سال 1680 مقایسه کرده است که براساس توصیفات معاصر موجبات هراس شدید مردم نیویورک را فراهم کرده بود.

دانشمندان اعتقاد دارند که با توجه به مدار این دنباله دار، منشاء احتمالی اش باید ابر اورت باشد.

بر اساس نظریه یان اورت ستاره شناس هلندی، ابر اورت نام مکانی است که خیلی از ستاره های دنباله دار از آن سرچشمه می گیرند.

یان اورت در سال 1950 اعلام کرد به این علت که ستاره های دنباله دار از تمام جهات می آیند، پس باید از مکانی که دور منظومه شمسی را فراگرفته است سرچشمه گرفته باشند. نظریه اورت مورد قبول عده زیادی از ستاره شناسان قرار گرفت و پس از آن، این مکان ابر اورت نام گذاری شد.

دانشمندان ابر اورت را دربردارنده حدود ده تریلیون جرم فضایی برآورد می کنند.